

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: لاری رومانوف
برگردان از: طلحه حسنی
۳۱ جولای ۲۰۲۱

نگاهی به برخی واقعیات و شواهد دیروز و امروز

یک بررسی ضروری و به هنگام بر پایه داده‌ها
بخش دوم: بذره‌ای تراریخته، سلاحی دیگر
نابودی دشمن بدون کمترین خطر برای مهاجم!

بذره‌ای تراریخته (بذره‌ای اصلاح شده ژنتیکی) حامل خطر بالایی برای سلامت همه ملت‌هاست، آنقدر بالا که به دلایل متعدد، احتمالاً ضرورت دارد تا بی‌درنگ ممنوع شوند. این موضوع برای بحث در اینجا بسیار وسیع است، اما از یک زاویه توجه مختصری به آن لازم است. اگر از ما درباره منشأ بذره‌ای اصلاح شده پرسیده شود، که ایده آن از کجا آمد و پرورش یافت؛ و چه کسانی تحقیقات آن را انجام دادند و چه کسانی بودجه‌اش را تأمین کردند، چه پاسخی خواهیم داد؟ احتمالاً می‌گوئیم، منطقاً، شاید اصل این ایده از دیپارتمان بیولوژی و کشاورزی دانشگاهی آمده باشد؛ یا یک آزمایشگاه دولتی که تحقیقاتی روی مواد غذایی انجام می‌داده، به این فکر رسیده و پیگیری کرده است؛ یا، یک کمپانی خصوصی در عرصه کشاورزی به دنبال انواع غلات با بازدهی بیشتر بوده و وارد این روند شده است.

شاید ما همه جواب‌های بالا را مطرح کنیم، اما در همه موارد هم اشتباه می‌کنیم. طراحی، ترویج، تحقیق و تأمین مالی بذره‌ای تراریخته توسط وزارت دفاع ایالات متحده انجام شده است. ایده دستکاری ژنتیکی بذرها، هرگز برای سیر کردن گرسنه‌ها نبود، بلکه در عوض از ابتداء به عنوان یک سلاح طراحی و توسعه یافت، و دقیق‌تر، به عنوان یک سیستم حمل تسلیحات. هدف بذره‌ای تراریخته هرگز، نه برای حمایت از زندگی انسان، بلکه برای نابودی آن بود.

بذرهای دستکاری ژنتیکی شده از محصولات سنتی این بذرهای، نه پر بارتر و نه سالم‌تر هستند و به مراتب گران‌تر و زیان‌آورتر نیز می‌باشند، و نیز، تقریباً به عنوان یک برتری غیرقابل مقاومت نظامی علیه هر ملتی است که به این منابع دانه‌های غذایی وابسته می‌شود. اول آن که، دولت امریکا می‌تواند با خودداری از تأمین بذر برای کشوری که مورد علاقه‌اش نیست، از آن به عنوان یک سلاح سیاسی استفاده کند؛ که نتیجه‌اش قحطی و کوچ گسترده است. نکته دوم نکته‌ای شیطانی‌است، یعنی گروه‌های متعددی با تکنولوژی پیوند ژنتیک، تزریق دی‌ان‌ای نامربوط در انواع بذرهای را تجربه کرده‌اند.

در یک مورد یک اداره دولتی در کانادا، ژن «ضد یخ» را در خون ماهی‌ها در آب‌های قطب شمال کشف کرد که به آنها امکان زنده ماندن در آب با درجه حرارت زیر صفر را می‌داد.^{۲۰} دانشمندان این ژن را در محصولات گندم کانادا وارد کردند، که به گندم امکان می‌داد تا در درجه حرارت یخ زدن بدون خراب شدن مقاومت کند. «مونسانتو»، همچنین، این ژن‌ها را به زور وارد گوجه‌فرنگی کرد، که نتیجه‌اش اولین گوجه‌فرنگی با ارگانیزم دستکاری شده ژنتیکی بود.^{۲۱} یک آزمایشگاه تحقیقاتی امریکائی ژن کرم شب‌تاب را در مزارع تنباکو وارد کرد که در نتیجه مزارع تنباکو در تاریکی می‌درخشیدند.^{۲۲}

این مثال‌ها ممکن است بی‌خطر به نظر بیایند، اما مواردی وجود دارند که چندان هم بی‌خطر نیستند. وزارت دفاع ایالات متحده سرمایه‌گذاری عظیمی در تحقیقات برای تزریق ژن‌های مهلک در محصولات بذرهای تراریخته کرده است، از جمله آبله، ویروس‌های آنفولانزای مرغی و خوک، ویروس‌های کرونا، طاعون، ایدز و باز هم بیشتر. چنین علمی به عنوان یک سلاح جنگی، بسیار گران‌بها است. چرا باید با شلیک گلوله جنگی را شروع کرد، در حالی که مونسانتو یا کارگیل می‌توانند برنج، ذرت و دانه سویائی بفروشند که حامل آبله، H5N1، و یا ویروس کرونا باشد؟ این دانه‌ها بعد از برداشت و انتقال‌شان به مواد غذایی کشوری، می‌توانند در طول چند هفته، بدون شلیک حتی یک گلوله، ۵۰ درصد یا بیشتر جمعیت آن را از بین ببرند.

این دقیقاً همان دلیلی است که بذرهای دستکاری ژنتیکی شده توسط امریکائی‌ها طراحی و توسعه یافت. این یک سلاح جنگی است، و به قصد انتقال ویروسی مهلک یا دیگر بیماری‌ها به همه جمعیت یک کشور طراحی شده است. به معنای دقیق کلمه نابودی دشمن بدون کمترین خطری برای مهاجم. بسیاری از دانشمندان و اسناد ارتش ایالات متحده نشان داده‌اند که بذرهای به مراتب ارزان‌تر و بسیار مؤثرتر از بمب‌ها در تلاش برای سرکردگی نظامی است. یکی از این اسنادی که پیش‌تر جایی مورد بحث قرار دادم، هزینه مرگ هر یک نفر از جمعیت دشمن به وسیله سلاح‌های هسته‌ای، متعارف و بیولوژیکی را بررسی و مقایسه کرده و نتیجه می‌گیرد که میزان سفارش برای دومی (سلاح‌های متعارف) کمتر از سابق است.

در سال ۲۰۰۱ دانشمندان در آزمایشگاه بیولوژی «اپیکایت» در سن‌دیگو در ایالت کالیفرنیا، یک ذرت تراریخته ضدبارداری درست کردند، که کاشف به عمل آمد حاوی نوع نادری از آنتی‌بادی انسانی است که به اسپرم حمله می‌کند. پژوهشگران ژن‌های تنظیم‌کننده تولید این آنتی‌بادی‌ها را جدا کرده و در گیاه ذرت وارد می‌کردند، و بدین ترتیب کارخانه‌های داروی ضدبارداری می‌ساختند.^{۲۳} و^{۲۴} مدت کوتاهی بعد از بیانیه مطبوعاتی ۲۰۰۱ اپیکایت، تمام بحث‌های مربوط به این «پیشرفت علمی داروئی» عجیب و غریب در رسانه‌ها و کانال‌های پژوهشی ناپدید شدند. مالکیت کمپانی به بیولکس انتقال یافت و دیگر چیزی در هیچ رسانه‌ای درباره تولید ذرت کشنده اسپرم شنیده نشد. اپیکایت، دوپونت و سینجنتا (حامیان مالی خزانه بذرهای سوالبارد) سرمایه‌گذاری مشترکی برای همکاری متقابل و استفاده از این تکنولوژی انجام دادند. سیلویا ریبریو، از گروه سازمان‌های غیردولتی ای‌تی‌سی، در مقاله‌ای در

«مکزیکن دیلی لاجورنادا» هشدار داد که، «قدرت ذرت کشنده اسپرم به عنوان یک سلاح بیولوژیک بسیار بالاست»، و موضوع اجرای عقیم‌سازی اجباری علیه مردم بومی را یادآور شد.

خزانه بذرهای روز مبادا در سوالبارد

یک عامل جدی و جدید برای نگرانی، خبر تازه انتشار یافته‌ای است درباره یک گنبد بذر، ساخته شده روی یک صخره به نام سوالبارد، در جایی بسیار دور، نزدیک قطب شمال که مالک آن ناروی است. یعنی در محلی غیرقابل دسترس. بنا به اطلاعاتی مطبوعاتی، این گنبد بذر دارای درهای دوگانه ضد انفجار با سنسورهای حرکتی، دواتاق بدون هوا، و دیوارهایی است که از بلوک‌های فولادی فشرده به ضخامت یک متر می‌باشد. این جا کارمند تمام وقت ندارد، اما [همان] دسترسی نسبی به این خزانه، امکان نظارت بر فعالیت‌های انسانی را تسهیل می‌کند. هدف اعلام شده، انبار کردن میراث جهانی بذر ها به حدی است که بتوان تنوع محصولات را برای آینده حفظ کرد، اما این تنوع محصولات در واقع در انبارهای ویژه سراسر جهان «حفظ» و انبار شده‌اند. براساس کدام پیش‌بینی است که چنین تأسیسات امن و دور از دسترس باید توسعه یابد؟

دست‌اندرکاران و سرمایه‌گذاران این پروژه، همان افرادی هستند که کنترل بذرهای تراریخته جهان را در دست دارند و از میان هواداران علنی کاهش چشمگیر جمعیت دنیا: بنیادهای راکفلر و گیتس، سینجنتا، دوپونت، مونسانتو و سی‌جی‌ای‌آر. یعنی همان کسانی که همواره در حال نابود کردن تنوع محصولات در سراسر کره زمین هستند. چرا آنها ناگهانی باید یاد خدا افتاده و تصمیم بگیرند که همان بذرهایی را که خودشان در همه‌جا نابود می‌کنند، در ناروی ذخیره کنند؟

چندی پیش، ویلیام انگدال مقاله پژوهشی بسیار خوبی درباره این خزانه بذر نوشت و به این نتیجه رسید که، این خزانه به عنوان فروشگاه برای پاتوژن‌های مهلک به وجود آمده، که دی‌ان‌ای هر کدام می‌تواند با بذرهای تراریخته ترکیب شوند و با کمک همان کمپانی‌های بذر در همه جا پخش شوند. هیچ استفاده دیگری بنا به فهرست سرمایه‌گذاران یا نیاز به محلی دور با ایمنی تقریباً ضدهسته‌ئی برای چنین پروژه‌ای نمی‌توان توضیح داد. انگدال می‌پرسد: «آیا این تصادفی است که همان سازمان‌ها از ناروی تا بنیاد راکفلر تا بانک جهانی، در پروژه بانک بذرهای سوالبارد هم حضور دارند؟»^{۲۵}

20. www.mun.ca/research/explore/publications/rmatters/june_96/antifrez.html

21. www.motherearthnews.com/real-food/adding-a-fish-gene-into-tomatoes-zmaz00amzgoe

22. <http://content.time.com/time/magazine/article/0,9171,143840,00.html>

23. GM corn set to stop man spreading his

seed; www.theguardian.com/science/2001/sep/09/gm.food

24.

http://www.democraticunderground.com/discuss/duboard.php?az=view_all&address=104x3738803

25. www.globalresearch.ca/doomsday-seed-vault-in-the-arctic-2/23503